

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

.....,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 19 mei 2008 in zaak nrs.
07/41287 en 07/41289 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 augustus 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 30 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 mei 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 juni 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

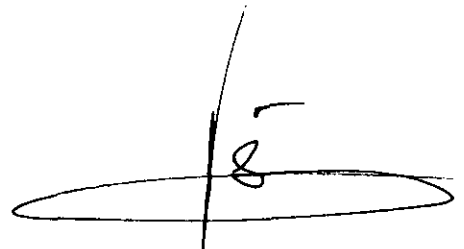
w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 oktober 2008

53.
Verzonden: 23 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' or 'S' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

zaaknummers: AWB 07.41287 BEPTDN (beroepszaak)
 AWB 07.41289 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 2

gewacht tot 22 juni 2006 met de onderhavige aanvraag. Deze is afgewezen vanwege het ontbreken van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv). Dat eiser na 1 mei 2003, de datum waarop zijn verblijfsvergunning is ingetrokken, in Nederland is gebleven is een omstandigheid die thans aan de orde komt bij de vraag of eiser vrijgesteld dient te worden van de mvv-eis. Volgens verweerder zijn de omstandigheden die eiser heeft aangevoerd geen reden, ook niet in het kader van de belangenafweging op grond van artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), om hem van de mvv-eis vrij te stellen.

2.3 Eiser heeft tegen dit besluit aangevoerd dat hij eerder rechtmatig in Nederland heeft verbleven, dat hij arbeid in loondienst verricht en dat hij een relatie onderhoudt. Volgens eiser dient hij op grond van deze omstandigheden vrijgesteld te worden van de mvv-eis, te meer daar hij nooit in aanraking is geweest met politie en justitie en in zijn eigen levensonderhoud kan voorzien. Deze omstandigheden heeft eiser tijdens de hoorzitting, zo blijkt uit het verslag van 6 september 2007 nader toegelicht. Ter zitting heeft eiser nog gesteld dat hij al twee jaar bij restaurant werkt op basis van een vast contract. Voorts heeft hij gesteld dat het beroep op artikel 8 EVRM vooral ziet op het tweede lid van voormeld artikel, in die zin dat hij zich beroept op zijn privéleven dat hij in Nederland heeft opgebouwd.

2.4 Ingevolge artikel 13 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd indien - voor zover hier van belang - internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe roepen.

2.5 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw worden afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd. Ingevolge artikel 16, tweede lid, van de Vw kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld over de toepassing van de gronden, bedoeld in het eerste lid.

2.6 In artikel 17, eerste lid, aanhef en onder g, van de Vw wordt de mogelijkheid geopend bij algemene maatregel van bestuur categorieën vreemdelingen aan te wijzen die van het vereiste van het bezit van een mvv zijn vrijgesteld.

2.7 Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb) wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw, afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv. Ingevolge artikel 3.71, vierde lid, van het Vb kan de Minister het eerste lid buiten toepassing laten, voorzover toepassing daarvan naar zijn oordeel kan leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (de hardheidsclausule).

De rechtbank overweegt als volgt.

2.8 De rechtbank stelt voorop dat met de hardheidsclausule is beoogd dat verweerder alleen in zeer bijzondere, individuele gevallen kan afzien van het volharden in de eis van het in bezit zijn van een mvv. Gelet op de beoordelingsruimte van verweerder om die clausule toe te passen dient de rechtbank zich bij toetsing daarvan terughoudend op te stellen.

2.9 De omstandigheden dat eiser eerder rechtmatig Nederland is ingereisd en rechtmatig hier te lande heeft verbleven, dat hij hier te lande is ingeburgerd, dat hij nimmer in aanraking is

16/06 2008 15:43 FAX

zaaknummers: AWB 07:41287 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 07:41289 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 3

geweest met politie en justitie, steeds in zijn eigen inkomen en levensonderhoud heeft voorzien alsmede belasting heeft betaald, hebben verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid niet hoeven leiden tot toepassing van de hardheidsclausule. Dat eiser een vervelende periode in zijn leven heeft doorgemaakt is te betreuren, doch het ontslaat eiser niet van de verplichting zorg te dragen voor zijn verblijfsrechtelijke status. Dat eiser na het eindigen van eerder rechtmatig verblijf in Nederland is gebleven, dient dan ook voor zijn rekening en risico te blijven. Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank op het standpunt mogen stellen dat de door eiser aangevoerde omstandigheden, die voortvloeien uit zijn keuze om het verblijf in Nederland te continueren niet kunnen worden aangemerkt als schrijnende omstandigheden op grond waarvan hij dient te worden vrijgesteld van het mvv-vereiste. Gelet hierop en gelet op hetgeen eiser ook overigens heeft aangevoerd, is onvoldoende gebleken dat van hem niet kan worden gevergd dat hij naar Thailand teruggaat om aldaar bij de bevoegde Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging een aanvraag om een mvv in te dienen en de beslissing daarop af te wachten. Voorts is de rechtbank van oordeel dat eiser zijn stelling dat de weigering hem vrij te stellen van het mvv-vereiste een schending is van met name het tweede lid van artikel 8 EVRM, op grond waarvan zijn privé leven bescherming toekomt, onvoldoende heeft onderbouwd.

2.10 Verweerder heeft eiser op goede gronden het ontbreken van een mvv tegengeworpen.

2.11 Op grond van het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder heeft mogen besluiten dat eiser niet in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning.

2.12 Aangezien ook overigens in hetgeen eiser heeft aangevoerd geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

Ten aanzien van de voorlopige voorziening

2.13 Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen grond meer voor het treffen van de verzochte voorlopige voorziening, zodat het verzoek zal worden afgewezen.

Ten aanzien van het beroep en de voorlopige voorziening

2.14 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

16/06 2008 15:43 FAX

zaaknummer: AWB 07:41287 BEPTDN (beroepszaak)
 AWB 07:41289 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 4

Beslissing

De rechtbank:

Ten aanzien van de hoofdzaak:

verklaart het beroep ongegrond.

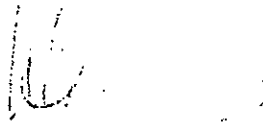
De voorzieningenrechter:

Ten aanzien van de gevraagde voorlopige voorziening:

wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Aldus vastgesteld door mr. M.P. Glerum en in het openbaar uitgesproken op 19 mei 2008.

De griffier:

mr. C.G.J.M. Moisson

De rechter:

mr. M.P. Glerum

afschrift verzonden op:

19 MEI 2008

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Tegen deze uitspraak staat, voorzover die betreft het verzoek om een voorlopige voorziening, ingevolge artikel 37, tweede lid, aanhef en onder d, Wet op de Raad van State geen hoger beroep open.

Let wel: Ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld, kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

Voorafgevoerd door
 De Griffier

19 MEI 2008

afschrijving
 19 MEI 2008

geh 9/16

Louwerse vander Velde

ADVOCATEN BV

Advocaten en Procureurs

Mr L. Louwerse
Mr R.A. van der Velde
Mr H.J. Veen
Mevr. Mr P.C. Smit
Mevr. Mr S. Sewnath
Mr S.F.J. Smeets
Mr. R.J.J. Flantua
Mr. D.C. Vlieland
Mr W. Hendrickx
Mr E. Osinga
Mr R.P. van der Graaf
Mr. I. Özkara
Mr. M. Mos

Chef de Bureau:
Mevr. N.P. Bol

Vestiging Arnhem:
Mr B.P.J. van Riel LL.M.
Mr J.A. Schadd

PER TELEFAX 070 - 365 13 80

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's Gravenhage (FAK)

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
16 JUN 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	√3
BEHANDELD DD:	PAR:

Utrecht, 16 juni 2008

Onze ref. : 21303049 LL/CG
Inzake :

/Advies

Hoogedelgestreng College,

Namens geboren op van Thaise
nationaliteit, hierna te noemen appelland, te dezer zake domicilie kiezende te Utrecht aan de
Biltstraat 110-112 (Postbus 13273, 3507 LG) ten kantore van advocaat en procureur mr. S.
Sewnath, wordt verklaard onderhavig hoger beroep namens appelland in te dienen tegen
bijgevoegde uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht van 19
mei 2008 onder nummer AWB 07/41287. Ik ben door appelland daartoe bepaaldelijk
gevolmachtigd. Een en ander omschreven in artikel 70 VW 2000.

Appelland is van mening, dat bij afweging van alle betrokken belangen de rechtbank te 's-
Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht, niet tot de thans bestreden uitspraak heeft kunnen
komen.

Appelland kan zich niet verenigen met de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Utrecht van 19 mei 2008 onder Awb nummer 07/41287, van welke uitspraak
bijaand een kopie wordt overgelegd.

Het hoger beroepschrift berust op de navolgende grief.

GRIEF 1

Appelland klaagt over hetgeen de Rechtbank heeft overwogen in haar uitspraak van 19 mei
2008 met als kenmerk Awb 07/41287, bladzijde 3 van de bestreden uitspraak in welk de
Rechtbank oordeelt dat eiser zijn stelling dat de weigering hem vrij te stellen van het mvv
vereiste een schending is van met name tweede lid van artikel 8 EVRM, op grond waarvan
zijn privé-leven bescherming toekomt, dat deze onvoldoende is onderbouwd. In
rechtsoverweging 2.10 heeft de Rechtbank te kennen dat verweerder eiser op goede gronden

het ontbreken van het mvv heeft tegengeworpen. Het beroepschrift is derhalve ongegrond en het oordeel van de Rechtbank is dat verweerder heeft mogen besluiten dat eiser niet in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning.

Appellant kan zich hiermee niet verenigen. Hij is van mening dat het beroep op het schenden van zijn privé-leven gebaseerd op de tweede lid van artikel 8 EVRM voldoende is onderbouwd en dat derhalve dit een onderdeel dient te vormen bij de afweging of het mvv vereiste aan hem mag worden tegengeworpen. Met name heeft appellant aangegeven dat hij in Nederland eerder rechtmatig heeft verbleven en een verblijfsvergunning heeft gehad, welke vergunning met ingang van 1 mei 2003 was ingetrokken. Na de intrekking van zijn verblijfsvergunning heeft appellant geprocedeerd over zijn verblijfsrechtelijke status, welke procedure in het jaar 2006 is beëindigd met een negatieve uitspraak namelijk dat zijn beroepsprocedure ongegrond is verklaard. Derhalve heeft eiser op 22 juni 2006 de onderhavige aanvraag ingediend met het verzoek aan hem een verblijfsvergunning toe te kennen onder de beperking "het verrichten van arbeid in loondienst". Appellant is van mening dat gelet op het feit dat hij eerder rechtmatig verblijf in Nederland heeft genoten, hier zijn sociale banden heeft opgebouwd, welke banden met name toezien op het gegeven dat hij arbeid in loondienst verricht en van zijn werkgever een contract voor onbepaalde tijd heeft gekregen. Dat daarmee in ieder geval vast staat dat hij dusdanige banden heeft met Nederland, dat hieruit mag voortvloeien dat er respect voor het privé-leven verkrijgen mag worden.

Ten aanzien van het invullen van een begrip privé-leven wordt door appellant aangegeven dat het EHRM, dit begrip ruim heeft gedefinieerd. Appellant verwijst naar de uitspraak van het EHRM in de zaak Ben Saïd, 6 mei 2001, 44599/98. Ten aanzien van het begrip privé-leven geeft het Hof te kennen dat "privé-leven is een ruim begrip en leent zich niet voor een uitputtende definitie. Het Hof heeft inmiddels bepaald dat ook geestelijke gezondheid moet worden gezien als een essentieel deel van het privé-leven in het kader van aspect morele integriteit. Artikel 8 EVRM beschermt het recht op een identiteit, persoonlijke ontwikkeling en het recht om relaties aan te gaan en te ontwikkelen met andere mensen en de buitenwereld. Het behoud van een geestelijke stabiliteit in deze context een onontbeerlijke voorwaarde om het recht op respect voor het privé-leven effectief te genieten".

Appellant heeft tijdens een hoorzitting op 6 september 2007 ten overstaan van de hoorcommissie van de ND te Hoofddorp, voldoende duidelijk aangegeven op welke gronden zijn privé-leven bescherming moet toekomen. Deze gronden zijn als herhaald en ingelast beschouwd in de gronden van het beroepschrift welke onderdeel hebben gevormd voor de procedure bij de Rechterbank te Utrecht. Appellant kan zich derhalve niet verenigen dat hij onvoldoende zou hebben onderbouwd waarom op grond van zijn privé-leven artikel 8, lid 2 EVRM is geschonden door aan hem het mvv vereiste tegen te werpen. Appellant heeft duidelijk te kennen gegeven dat vanwege de hier opgebouwde banden met Nederland, van hem niet kan worden verlangd terug te keren naar Thailand om aldaar een mvv procedure welke een administratieve procedure is, op te starten. Appellant zou hiermee de rechten

welke hij heeft verkregen met name het verrichten van arbeid in loondienst, teniet doen gaan bij het vertrek uit Nederland.

Voorts geeft appellant te kennen dat de Nederlandse overheid, de IND op grond van artikel 14, eerste lid, onder c Vw 2000, geeft de bevoegdheid om op aanvraag van de houder of ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te wijzigen, in bijvoorbeeld arbeid in loondienst in verblijf op grond van artikel 8 EVRM.

Gelet op het vorenstaande wordt verzocht aan uw Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State het hoger beroepschrift gegrond te verklaren en de uitspraak van de

Appellanten verzoeken uw afdeling bestuursrechtspraak Raad van State het hoger beroepschrift gegrond te verklaren.

Bepaaldelijk gevolmachtigde

Gelieve de voor dit beroepschrift verschuldigde griffierechten ten laste van onze rekening courant te brengen: PFZ/201171.

* Correspondentie uitsluitend naar Postbus 13273, 3507 LG Utrecht *
* Biltstraat 110/112 * 3571 BJ Utrecht * Telefoon: 030-2733122 * Telefax: 030-2735311 *
* Vestiging Arnhem bereikbaar onder Telefoonnummer 026-3549949 * Telefaxnummer 026-3549959 *
* St. Dordengelden 41.36.72.794 *